

žena in mater, kakoršnih potrebujemo ravno dandanes. Izgubili smo dobro prijateljico, ki nikdar ni klonila in omahovala v križih in nadlogah, katerih si je tudi ona morala okusiti v prav obani meri. Koliko božjih potov prehodila, toliko pesmi prepela v čast božjo je dobra mati, vé le Bog. Pri vsem tem vsa ponižna, otroško pobožna, je vse in vselej storila le v čast božjo. Vse svoje prelepe čednosti, ki so jo dičile, pa je ovenčala s krono potrpežljivosti in vdanosti v voljo božjo. In kakor je bilo njeno celo življenje takorekoč en lep slavošpev Bogu, taka je bila tudi njena smrt na dan Lurške Matere božje. Odšla je dobra mati po zaslužen plačilo, a mi ostali pa hočemo in celo moramo posnemati njeno vzgledno življenje. Kako priljubljena je bila rajna mati, je pokazal njen pogreb. V imenu ženske Marijine družbe se je v ganljivih besedah poslovila od rajne ob zevajočem mrzlem grobu dobra tovarišica Zefika Koroščeva. Nato je še pevski zbor zapel pretresljivo žalostinko. Preblagi, zlati materi večni pokoj, a družini Rauterjevi naše najgloblje sožalje!

Stročja vas. V 77. letu svoje starosti je umrl Matija Puconja iz Stročje vasi pri Ljutomeru. Bil je odločen katoliški mož. Tudi v tem duhu je vzgojil vse svoje otroke. Kako je bil pri nas priljubljen, je pokazala izredno velika udeležba njegovih prijateljev pri pogrebu. Radi njegovega plemenitega značaja ga bomo ohranili v dobrem spominu!

Očeslavci v župniji Kapela. Smrt ne gleda na starost, marveč sega tudi po mladosti. Od novega leta do sedaj so se že ločili od tega sveta že kar štiri tu od nas. Prva je umrla hčerka Šotnik Francu, drug je umrl sinček Klobasu Francu. Tretjega pa smo spremili na ljub griček kapelski mirodvor na dan 29. januarja Fekonjovega Toneka fanta v njegovi najlepši moški dobi v starosti 41 let. Žalostna je bila ločitev ne samo ljubih domačih, osobito matere, ampak tudi nas, ki smo ga poznali in spoštovali. Pričal temu je pogreb, da nam je bil ljub in spoštovan, ker udeležba spremstva bila je velika. V miru božjem zdaj naj počiva, pri Bogu svetl raj uživa, veliko je trpel v svoji bolezn, v Bogu spravljen je odšel od nas. Dne 13. t. m. pa smo spremili k večnemu počitku starost 88 let starega prevžitkarja Franca Klobasa. Bil je tri leta v bolniški postelji, vojno je trpel in prenašal svojo bolezen, katero mu je dal Bog. V miru zdaj počiva! Ti in vsi, ki ste nas zapustili, saj hitro prišel bo ta isti čas, da Bog pokliče bo tudi nas. Bodi Vam vsem zemljica lahka, Vam ljubim domačim pa naše sožalje!

Podvinci pri Ptuj. Umrl je Anton Pukšič v starosti 68 let. Bil je nad 40 let naročnik »Slov. Gospodarja«. Naj počiva v miru! Preostalim naše sožalje!

Št. Janž pri Velenju. Po kratki bolezn, prevlečen s sv. zakramenti, je 13. t. m. mirno v Gospodu zaspal g. Jakob Salecl. Rajni je bil dober in vzgleden krščanski mož, dolgoleten občinski odbornik in cerkveni ključar. Zato smo ga na njegovi zadnji poti 12. februarja počastili z veliko udeležbo pri sprevedu. Domači pevski zbor pod vodstvom domačega organista g. Franca Sraka mu je zapel ob odprtem grobu ganljivo žalostinko. Ohranjen mu bodi trajen spomin, zalujoči ženi in otroku naše iskreno sožalje!

Vellka Pirešica. Najstarejša naša občanka je zatisnila po kratki mučni bolezn svoje oči. To je bivša znana natakarka Fervegove gostilne v Pirešici »Fervegova Mari«. Umrla je v starosti 84 let; v službi pri Ježovnikovih je bila skozi celih 50 let. Poznala jo je domala cela Savinjska dolina. Pokopali smo jo pretekli teden v Galiciji. Bodi ji zemljica lahka!

Sv. Jurij ob južni žel. Za vedno nas je zapu stila dne 19. t. m. po celi šentjurski fari znani »Pisančeva mama«, gospa Jera Pisanec. Če par dni bi dočkala častljivo starost 87 let. Bila je nekdanj ugledna in priljubljena gospodinja na velikem posestvu, na katerem stoji sedaj kmetijska šola. Njen rajni mož je bil dolgo let trški župan in cerkveni ključar pri podružnici sv. Ahacija. Svoje otroke je vzgojila v pravem krščanskem duhu. Bogu vdano je živela in ravno tako lepo umrla. Naj ji bo dobri Bog plačnik! Ostalim naše iskreno sožalje!

Sv. Florjan pod Bočem. Čez vse najhujše se je ločiti od ljube mamice. Tako smo se mogli ločiti od Marije Krošl, po domače Matekove, sestričnice v Strmci, stare 70 let. Rajna je bila mirna, Bogu vdana ženska. Omožena je bila 48 let. Njen mož priča, da je ni slišal v vseh teh letih enkrat preklinjati. Imela je več žalostnih kot veselih dni. Bila je tretjerednica in je bila vsak mesec pri svetih zakramentih. Dala je življenje devetim otrokom. Od teh so se štiri živi in vsi preskrbljeni. Zнала je vsakega potolažiti. V miru počiva, draga mamica, ker nam otrokom ne pride iz spomina!

Sv. Križ pri Rogški Slatini. Minuli teden je nas nenadoma za vedno zapustila daleč na okrog znana Anderličeva mamica iz Gaberc v dobi najboljših let. Na njeni zadnji poti jo je spremljala obilna množica ljudstva. Naj počiva v miru!

Županski tečaji.

Županska zveza bo priredila med drugimi tudi naslednje enodnevnne županske tečaje:

Dne 24. februarja v Krškem ob 10. uri v hotelu g. Gregorič za krški in brežiški okraj.

Dne 25. februarja v Celju ob 8. uri v Domu, Samostanska ulica, za celjski, laški in gornjegrajski okraj in za oni del konjiškega okraja, kateremu je bolj prikladno v Celje, kakor v Maribor.

Dne 2. marca v Mariboru ob 8. uri v dvorani Zadržne gospodarske banke za okraja Maribor, levi in desni breg, in okraj Konjice.

Dne 3. marca v Ptuj ob pol 9. uri. Kraj sestanka določi mestni župan v Ptuj. Tečaj se vrši za ptujski okraj.

Dne 4. marca v Ljutomeru ob 9. uri v Katoliškem domu za ljutomerski okraj.

Dne 8. marca v Murski Soboti ob 9. uri v občinski posvetovalnici za murskosoboski okraj.

Dne 9. marca v Dolnji Lendavi ob 10. uri v mali dvorani hotela Krona za doljnelendavski okraj.

Dne 15. marca v Slovenjgradcu ob 9. uri v posvetovalnici okrajne hranilnice za slovenjgraški in dravograjski okraj.

Dnevni red tečajev je sledeči:

1. Ustanovitev okrajne podružnice Županske zveze.

2. Predavanje o splošni občinski upravi, o občinskih proračunih in obračunih in o občinskih uslužbencih s posebnim ozirom na določila nove uredbe.

3. Predavanje o vojaških poslih, kolikor jih vrše občine.

4. Predavanje o kmečki zaščiti, v kolikor so določila uredbe in pravilnika v zvezi s poslovanjem občin.

Predavali bodo referenti kraljeve banke uprave, o vojaških poslih vojni referenti, o kmečki zaščiti pa sodniki okrajnih sodišč.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Na občnem zboru naše sadjarske podružnice v nedeljo 31. jan. nam je njen tajnik Fr. Zemljič lepo razložil, v kakem obsegu se bo vršila letos banovinska sadna razstava v Mariboru in kako moramo letos z gnojenjem in škropljenjem sadna drevesa pripraviti, na nam bodo rodila lep sad za razstavo in prodajo. — Šest srečnih parov se je že letos zvezalo za družinsko življenje. Dne 3. februarja se je poročila Ana Seneković z žand. podnarednikom Blažem Šprajcem. Bila je mnoga leta naša prvovrstna igralka na društvenem odru. Dne 8. februarja sta bila poročena Mirko Harl in Jožefa Tomažič, oba člana Marijine družbe. Zenin je bil nekaj let sodelavec pri dramatičnem odseku in tajnik domačega fantovskega odseka in tudi okrožnega odbora, nevesta pa je bila prednica dekliške Marijine družbe in vnet sodelavka pri dekliškem odseku. Isti dan se je poročila Neža Reš s Ferdinandom Jakopecom. Bila je vnet cerkvena pevka in nam je dostikrat na odru predstavljala žene in matere pa babice. Naj ljubi Bog bogato blagoslovi te in ostale mlade zakonske pare, da bi bili krepka podlaga ter vir sreče in moči cerkvi in domovini!

G. Radgona. Predrznost raznih nepoznanih postopačev se je že opetovano pokazala v naši župniji. Govori se, da so že dobili tisto pisano družbo, ki se je ponoči odpeljala na Rodmoškem vrhu z ukradenimi konji in vozom proti Sveti Trojici. Pod varnim spremstvom orožnikov sta morala dva uzmoviča s potrjim srcem kazati, kje sta kradla v župnišču. Nekje po naši zemlji pa se postavlja z lepo, dolgo sukno nekdo, ki jo je vzel seboj iz župniške obehnice v pondeljek ali torek, 15. ali 16. februarja. Bil je dolgi površnik, na novo predelan, iz pravega češkega, malo kosmatega sukna, temne barve, škatljast ali križast vzorec. Spredaj tri odprte gumbnice, podlaga pod gumbi iz sivga cajga. Vsa druga podlaga star klot. Dva notranja žepa. Ta častljiv površnik se je podal imenovane dni med svet in ker je to storil brez lastnikovega dovoljenja, bi bilo zelo lepo, če bi se v doglednem času zopet vrnil na svoje prejšnje mesto. Gotovo mu to ne bo težko, ker ga je na prvi pogled mogoče spoznati, podobno ga blaga namreč ni najti skoro nikjer. Med svetom se tudi potika lepa srebrna ura, precej tanka, s šipo, na zunanjem pokrovu monogram MG in sicer G vloženo desno spodaj v M, znamke Omega. Menogram s prosto roko vrisan v srebro. Tisoč in tisoč oči bo z lahkoto našlo to ubogo izgubljeno revčico, ki si je sicer bila sama kriva, da jo je odnesel uzmovič iz župnikove sobe, ker je pač bila prezapeljivo lepa. Vendar se je že naveličala neprosto voljnega suženjstva in bi prav rada prišla nazaj v lepi obmejni trg Gor. Radgono.

Ljutomer. Vsako leto je v naši farni cerkvi od pustne nedelje do pustnega dne vključno izpostavljeno sv. Rešnje Telo. Letos sta nam govorila dva č. gg. kapucini iz Ptuja in navedla vernike k pokori. Udeležba je bila polnoštevna. Fantje-kongreganisti so imeli določene molitvene ure predpoldne, popoldne pa članice Marijine družbe. Bilo je vse v najlepšem skrivnostnem razpoloženju. Le na pustni popoldan je na sramoten način motilo to tiho pobožnost tuljenje in kričanje nadebudne mladine, ki je ravno med popoldansko pobožnostjo vzprizarjala svojo kričečo povorko po ulicah. Da je bil ta mladinski karneval vzprizorjen od gotovih ljudi, ki jim ni mar za cerkev, je kot na dlani. Do-

volj žalostno je to, da se že popolnoma tendenčno mladina, obvezna še šoli, navaja in vabi v razkošne maškerade in se tako isti čas ne more udeležiti cerkvenih pobožnosti. Par otrok je bilo še pozno zvečer na raznih ponočnih maškeradah v gostilnah, tam plačalo običajno vstopnino, ko na drugi strani nimajo niti denarja za prepotrebne stvari in nekateri dobivajo celo podporo od mnogih strani radi slabo situiranih družinskih razmer. Vprašamo samo milostno merodajne faktorje, kdo neki bo odgovoren za posledice tako imenitne vzgoje še dobrih otrok?

Sv. Križ nad Valdekom. Dne 8. februarja t. l. je zgorelo posestniku in cerkvenemu ključarju Antonu Štinek, po domače Kun, gospodarsko poslopje. Okrog 8. ure zvečer je začelo goreti; zgorela je vsa krma in gospodarsko orodje, le živino se je posrečilo rešiti. Požar je bil tako velikanski, da je bilo vse Pohorje, vsa Mislinjska in Šaleška dolina razsvetljena. Pri Pergerju v Mislinjah in na rudniku v Velenju je tulila sirena. Zvonili so plat zvona v Mislinjah, v Starem trgu in v Šmartnem. Pa kaj, ko je gasilcem teren nedostopen. Vsaka pomoč gasilcev je bila izključena. Le domači smo reševali, kar se je dalo. Tudi domači g. župnik, ki je bil eden prvih na mestu, je pomagal reševati, kar se je dalo. Zlasti hišno opravilo, ker je bilo stanovanjsko poslopje tudi v veliki nevarnosti. Duhovnik pač mora biti na deželi, zlasti pa v hribih, za vse pripravljen. Mlad gospodar, ki se je šele pred dvema letoma oženil ter si je lansko leto svoje gospodarsko poslopje popolnoma prekril in popravil, upajoč, za naprej dobro gospodariti, ima danes velkiansko škodo in je takorekoč zopet zadolžen, zlasti ker je bila zavarovalna svota nizka. Da bi se pač našla dobra srca, ki bi nesrečni družini rada pomagala kakorkoli, ali z lesom ali z delom ali z vožnjo, da bi se mladi gospodar laže postavil na lastne noge. Kdor v nesreči rad pomaga svojemu bližnjemu, tisti je pravi kristjan! Pomagajmo! Pa tako, da levica ne bo vedela, kaj je dala desnica! Vzrok požara je dosedaj nepojasnen in se ne ve, kako je požar nastal. — Očividec.

Ljubno. Visoko gor, precej osamljen zaradi oddaljenosti od centrov, stoji trg Ljubno, pa je vendar društveno življenje precej živahno. Malo poročil in novic čitamo o tem kraju, pa je radi svojevrstnega udejstvovanja tamošnjih prebivalcev zelo zanimiv. »Flosarje« se gredo po večini, ker je to njihov kruh, dasi precej težak. Zavedajo pa se, da so kmetje in da tudi oni potrebujejo svojo stanovsko organizacijo. Kmečka zveza, ki je bila ustanovljena izmed prvih v gornjegrajskem »rezu, živahno deluje, saj jo vodi požrtvovalni njen načelnik g. Tesovnik, ki je za svojo krajevno edinico pridobil obilno članstvo. S pomočjo g. upravitelja šole je organiziral večdnevni tečaj, na katerega pridno prihajajo člani iz najoddaljenejših krajev. Pri predavanjih je sodeloval g. dekan o kmečkih zadevah, v nedeljo pa je govoril tajnik Kmečke zveze, ki jim je razložil glavni namen Kmečke zveze in delo, ki si ga je stavila za svojo nalogo. Dotaknil se je tudi vprašanja o blagovnem združništvu in razložil, da je v tem edina pa najbolj uspešna rešitev za kmečko gospodarstvo. Povdarjal je, da manjka našemu kmetu stanovske zavesti in čuta za skupnost, kar je v veliki meri krivo, da je kmet danes na tako slabem položaju. V organizaciji je moč, z njo se more doseči tisto, kar se posamezniku ne posreči in da je prav v današnjih časih močna stanovska organizacija zelo potrebna. Navdušeni so bili zborovalci za Kmečko zvezo, spoznali so, da je v njej torišče za iznašanje težav in da se bo samo z njo moglo priboriti kmečko judatvo pravic, ki mu gredo.

Novištifta pri Gornjemgradu. Kaj pripoveduje 90letni starček? Kotnik Matija, po domače Sedovski oče, je bil rojen 28. 1. 1847. Bil je v št. Lenartu nad Gornjimgradom 13 let za mežnarja. Poročen je bil dvakrat: s prvo ženo je bil poročen 12 let in imel v prvem zakonu 10 otrok. Z drugo ženo pa je imel 13 otrok. Ta mož pripoveduje, da je cerkev sv. Miklavža bila prva tukaj v Novištifti in je spadala pod oglejsko nadškofijo, potem pod ljubljansko in sedaj seve pod našo lavantinsko škofijo. Razsajala je ta čas huda bolezen, menda kuga, ko so ljudje kar padali; prva farna cerkev je pogorela leta 1852. Farani so postavili drugo cerkev, ki je baje nekaj manjša od prve. Zakrament sv. birme je stari mož prejel v Gornjemgradu od velikega škofa Antona Martina Slomška leta 1854. Bil je hudo bolan; sedaj pa mu je precej boljše. Lansko leto je še opravljal kmečka dela, tudi je šel na njivo plet. Zelo rad pripoveduje stare povesti, katere ima še dobro v spominu.

Marija Gradec pri Laškem. Občni zbor naše krajeve organizacije JRZ se je ob številni udeležbi vršil v nedeljo dne 31. januarja. Za predsednika je bil izvoljen Matevž Deželak, posestnik v Ložeh, za podpredsednika pa Karol Hrašt, posestnik v Stopcah. Na občnem zboru se je sprejelo več važnih resolucij glede spremembe šolskega zakona, tako da bi kmečki otroci po 14. letu starosti ne bili obvezni šolo obiskovati; glede spremembe lovskega zakona v smislu kmečkih zahtev; država naj podpre naše kreditno združništvo, da se upostavi likvidnost naših posojilnic, v svrhu prehrane se naj dajo proste prevoznice za koruzo. Sklenila se je resolucija v zadevi nezgodnega zavarovanja pri poljedelskih strojih, tako da bi bil tudi gospodar zavarovan, kar pa se je sedaj, kakor čitamo, že ugodilo še celo tako, da kmetu ne bo treba posebej plačevati, ampak bo to plačala banovina. Z veseljem smo tudi slišali poročilo, da je banska uprava ugodila prošnji občine Marija Gradec in je cesto Lahomno—Sv. Rupert uvrstila med subvencionirane občinske ceste. Ljudstvo kaže veliko zanimanje za našo organizacijo.

Velika Pirešica. Iz Pirešice je bila premeščena učiteljica gđc. Karolina Srebrnič na novo mesto v Leskovcu pri Krškem. V teku službovanja na tukajšnji osnovni šoli si je pridobila med svojimi učenci mnogo simpatij, kakor tudi med občani, kar je pokazal dan poslovitve. Vsem občanom bo ostala v trajnem spominu!

Galičija pri Žalcu. Dopisnik iz Galičije se je v »Domovini« pohvalil, da se v naši fari zelo bere ta časopis. Njemu na uho povedano: lastna hvala je cena mala. Drugič se naj ne hvali in ne spravlja poštenih Galičianov pod svoj klobuk, ki je za nas nepomemben. — Brezposelnost se je preselila iz mest na deželo. To pokazuje vsakodnevno obiskovanje raznih brezposelnih v krajih tukajšnje občine. Pojavljajo se razni kriminalni tipi, ki jim je predvsem naša obična pravo zopar dišče. Saj se spominjamo še, da je imel ropar Omerza tukaj svoj rajon. Pred kratkim časom se je potikal tod okoli njegov tedanji spremljevalec Kotnik, kateri ga je izdal. Pravil je tod okrog, kam je bil Omerza namenjen vlomiti. Ako bi občani vse to vedeli, bi se jih polotil pravi strah pred njim. Toda roka pravice ga je v pravem času dohitela ter mu prestigla grozne načrte. Oblast bi prosili, da bi tudi na deželi ukrenila, da bi se kretanje brezposelnih ljudi, med katerimi je mnogo kriminalnih tipov, preprečila z nadzorovanjem. Ti ljudje so pravi strah podeželskega ljudstva, predvsem pa v naši občini.

Gornja Ponikva pri Žalcu. V nedeljo dne 28. februarja se vrši ustanovni občni zbor Kmečke

zveze za Gornjo Ponikvo. Povabljeni so gospodje iz Celja. Pričakovati je prav obilne udeležbe od strani kmetov, ker gre za važno zadevo zlasti za vprašanje nove občine. Torej vsi na delo, ker finančna plat nam je zasigurana.

Belgrad. Tukaj se je poročil Franjo Krabonja, mlinar, z gospo Ivanko Postrak od Sv. Ruperta v Slov. goricah. Obilo sreče!

Peter Rešetar rešetari.

S smučkami na jug. Letošnjo zimo smo morali Slovenci s smučkami v južne kraje, ker pri nas ni snega, dol pa je. Mislim, da nima prav tisti, ki dolži centralizem, da je to napravil, ko je videl, da zimski šport nekaj nese našim krajem.

Iz samega sebe bi rad izstopil. O dr. Kramerju, ki je vodja JNS v Sloveniji, pišejo nekateri časopisi, da bi rad izstopil iz JNS. Jaz sem sicer nekoč bral staroslovensko knjigo, da je neka ženska eno venspuščeno življenje peljala, potem pa je vsebe šla. Da bi pa kdo iz sebe šel, še nisem slišal. Res je kdo včasih jezen na JNS-arje, da bi iz kože skočil, pa se mu tudi to še ni posrečilo. Pa če bi tudi sedaj Kramer stopil iz samega sebe, bi še vendar ostal, kar je bil dosedaj. Zato gre lahko zavoljo mene v sebe ali iz sebe.

Jager pa jaga. Srežki načelnik v pokoju g. Senekovič ima svoje vrste lovske karte, namreč kar navadno svojo vizitko. Bogve, če je ta vizitka sploh pravilna, če ni iz prejšnjih časov. Zdaj mu je gotovo žal, da je svoj čas učil orožnike, da morajo biti tako strogo natančni!

Najbolj smešen dogodek preteklega tedna. V Belgradu se dajajo med seboj gospodje poslanci. In tako se je oglašil pretekli teden tudi g. Ivan Mohorič, gospodarski strokovnjak JNSarski, pa je debatiral s Slovencem dr. Skerlom. Srij so se čudili, ko so obadva slišali govoriti v svojem jeziku. Seveda so se tudi smejali, da se Slovenci med seboj v srbsčini prepirajo!

Zakaj v Sloveniji — denarja! Čisto preprosta stvar, ker se pač za nas ne tiska noben bankovec, niti ti novi po 500 Din, pač pa se za nas kuje samo drobiž, tam najdem namreč slovenski besedo, na bankovcih pa jih ni. Tako nam pripadajo pare, bankovci pa drugim.

Sama nevoščljivost vam rečem! V Zagrebu so so osnovali Tehnično unijo, to je poseben društvo, ki bi dobilo od Nemčije denarja 500 milijonov dinarjev, da bi imelo odločilen vpliv na gospodarstvo v Jugoslaviji. Sedaj pa so naenkrat belgrajski listi začeli silno proti temu pisati. Znašli so celo, da bi dobiček tega podjetja šel za to, da bi jugoslovanski fašizem pod vodstvom znanega Ljotića dobil dovolj sredstev za svojo organizacijo. Tudi so sumili, da bo pri tej stvari mogoča korupcija, to se pravi zaslužek po strani. Zdaj pa se godi čudež. Nemci so izprevideli, da morajo imeti svojo centralo te Tehnične unije vendar v Belgradu, kjer je sedež poslova in zaslužka naravnost in po strani, zato so sklenili poslati posebnega odposlanca, da bo v Belgradu predaval o tem in tamkaj ustanovil centralo. Sedaj bo menda nevoščljivosti konec.

Zakaj se je JNS nagibala v Ljotiću? Slišala je zvoniti, da snuje Tehnično unijo, pa je mislila, da se združujejo vsi jugoslovanski elementi. V tem slučaju bi seveda morala biti zraven. — Združevali pa so se jugoslovanski salamenti! Med te pa JNS itak spada! Zato le naj gre tja!

Žrtve za jedinstvo. Rafajlovič je rekel v parlamentu, da so Srbi žrtvovali za jedinstvo ime in zastavo, zato morajo to dobiti nazaj. Slovenci bi potemtakem poleg imena in zastave dobili še marsikaj drugega nazaj!